

Partint del visionat de la pel·lícula “Philadelphia” a 4t d’ESO (primer trimestre), la profesora Marta d’Abadal ha proposat a classe una reflexió sobre aquest tema i l’exercici de redacció d’una carta a un amic o amiga sobre aquesta temàtica. Aquí teniu una petita mostra d’aquest treball dut a terme a la classe de català.

Estimada Carlota:

Fa temps que no se rès de tu. Com estàs?

No et creuràs què m’ha passat. La veritat m’he quedat en estat de xoc durant uns minuts. No m’ho podia creure.

Saps la meua amiga, la Maria? Doncs l’altre dia vaig anar amb ella a una discoteca. Estàvem ballant, quan de sobte vam veure molt de moviment a una punta de la discoteca. Ja saps com n’és de xafardera la Maria. I per la seva xafarderia hi vam anar. Vam avançar com vàrem poder. Fins que ens vam trobar en mig d’una baralla.

Tres nois estaven pegant un noi. Vaig preguntar-li a un noi que tenia al costat que per què el pegaven. Em va contestar que perquè era gay. Tu ho trobes normal! Em vaig fixar en la gent que envoltava la baralla i quasi tots eren nois que animaven als qui pegaven. Però vaig veure dues o tres cares de noies amb cara de preocupació que no feien res per evitar-ho. Les entenía. És que què fas? No pots fer res. Quan van acabar, la Maria, les altres noies que miraven i jo vam anar a parlar amb el noi. Ens va dir que estava acostumat a que l’insultessin. Però que mai, mai l’havien pegat. Em vaig sentir tant malament. Ens va explicar que la seva família ja ho sabia, i que no era ben rebut a casa seva. Tenia molts problemes i tenia poques amigues i cap amic heterosexual.

Jo vaig preguntar-li com era que aquells sabien que era gay. Resulta que eren uns companys de l’institut. Com que mai se’l trobaven pel carrer, i a l’institut no podien agredir-lo, van aprofitar aquella nit i aquell moment que estava sol, ja que les seves dues amigues havien anat al lavabo.

Carlota, com es pot ser tant primitiu? No ho puc entendre. Aquell noi no els hi havia fet res! Pel simple fet de ser gay l’han de pegar? Em costa de creure.

Et deixo, que em criden per sopar. Un petó molt gran i una abraçada!

T’estimo, Marta.

Marta Bautista 4tA

*Estimat tiet Ignasi,

T'envio aquesta carta per fer-te entendre que no hi ha res dolent en la homosexualitat del tiet Arnau. Entenc que en aquell moment, et sorprengué però crec que deixar de parlar-li ha sigut anar massa lluny. Has de tenir en compte que, homosexual o no, és i serà sempre el teu germà. La seva relació amb tu serà la mateixa que fa 20 anys; els dos compartieu somriures i us ajudaveu. Jo em pregunto; què importa que ara hagi decidit ser homosexual?

Jo quan em vais assabentar de la seva homosexualitat, per uns instants vais quedar parada però vais pensar que és totalment normal. Saps el que em va dir el pare quan li vais explicar que no m'havia afectat? Em va contestar: " Tu ets una dona, és molt diferent". Diferent? A mi no m'ho sembla pas. Si la tieta m'hagués dit que ella era homosexual, jo hagués tingut exactament la mateixa reacció. Crec que als homes el que us fa més por és que un homosexual s'enamori de vosaltres. Us sentiavergonyits i amb reaccions agressives quan parleva d'homosexualitat; o pitjor encara en feu d'aquesta, un motiu de burla. No teniu cap dret a riure-us de la gent només perquè és diferent. És com si ara, distingíssim i marginéssim la gent que no porta les sabates ben cordades o que té tics. Fins a quin punt ha d'arribar això? Quin és el límit?

Et dic un secret? La homosexualitat no s'encomana. Tu pots estar tranquilament amb el teu germà sense patir. No estic gens d'acord amb tu en la decisió de donar-li l'esquena només pel fet de ser homosexual. Segur que el teu germà ara ja l'han marginat algun grup d'amics i molta gent el deu mirar amb mala cara. Cal que tu també ho facis?

Pensa-hi sisplau.

Espero la teva desposta.

T'estima,

Marina.

Marina Sahun Ros
4RT ESO B

CARTA SOBRE LA HOMOSEXUALITAT

Hola Mònica!

T'escric aquesta carta en contestació a la que tu em vas escriure fa uns quinze dies.

Ja sé que he trigat molt a contestar-te, però és que em vaig quedar molt sorpresa de la teva confessió. La veritat és que no sabia què t'havia de contestar.

Primerament, estic molt satisfeta que m'hagis explicat tot el que et passa i que t'agrada una noia del teu institut.

Vull que sàpigues que no estic en contra de la homosexualitat, a tothom li pot agradar i estimar a algú del seu mateix sexe, però entenc que et trobis estranya i confusa, crec que no ha de ser fàcil acceptar-ho, i més difícil que tinguis el valor de explicar-ho als teus pares i que ells ho entenguin i et puguin ajudar. Però, pel que recordo els teus pares són persones bastant obertes i penso que et poden entendre o si més no poden arribar a acceptar-ho. Al principi es quedaran molt parats, però no els ho tinguis en compte ja que a mi també em va passar. Dóna'ls temps per entendre-ho i acceptar-ho, per a ells no ha de ser fàcil. Per a qualsevol pare o mare i fins i tot familiars o amics, aquest fet és complicat de comprendre. Pots trobar-te amb reaccions molt diferents, i alguna d'elles et pot arribar a fer molt de mal amb la indiferència o ignorància que et mostrin les persones, però tu sigues forta mira endavant i lluita sempre pel què vols, desitges o sents.

Ara bé, la veritat és que no sé com et puc ajudar, estic molt lluny de tu, més del que voldria en aquests moments tan difícils per a tu, però el més important és que estiguis segura i que t'acceptis tal com ets. No podràs fer que t'ajudin si tu mateixa no ho fas i si no creus en tu.

Crec que no hauries de dir-li res a aquesta amiga teva, fins que no estiguis segura si ella és homosexual, podria ser perjudicial per tu i per la teva companya, i podries perdre la seva amistat per sempre.

També seria bo que ho poguessis parlar amb alguna amiga teva del teu institut que tinguessis molta confiança, ella et pot ajudar i fins i tot millor que jo perquè la veus molt més i sempre la tindries al costat.

He estat pensant molt el que m'has explicat i he decidit que el cap de setmana vinent vindré a casa teva i podrem parlar tranquil·lament i pensar com ho pots fer per explicar-ho a casa teva, si ets sembla bé, és clar, però de moment no facis res, vull veure't i fer-te una abraçada de suport abans de res!

Tinc moltes ganes de veure't i poder parlar obertament i cara a cara d'aquest tema. I no dubtis que et faré costat i t'ajudaré sempre en tot el que estigui a les meves mans.

Fins dissabte i molts petons.

Laia

Laia Nadal 4tB

Estimat amic,

T'escric aquesta carta per compartir amb tu una inquietud que tinc des de fa un parell de setmanes, concretament des que vaig veure una pel·lícula relacionada directament amb el tema dels homosexuals.

En ella, el protagonista de la història, un jove i prometedori advocat, és acomiadat del bufet on treballa, perquè els seus superiors li descobreixen una ferida que el relaciona directament amb la malaltia del sida i, per tant, amb el fet de ser homosexual.

Em va semblar tan fort i a la vegada tan interessant l'argument de la pel·lícula, que aquella mateixa tarda vaig decidir informar-me del que ha estat un dels majors tabús de la Història.

Ara, al segle XXI, sembla un comportament inadmissible el dels caps del bufet de la pel·lícula, però no fa ni un parell de dècades que la societat en què vivim menyspreaven els que no eren heterosexuales.

Fins i tot avui en dia hi ha conflicte amb aquest tema, quan se suposa que tots som oberts i lliberals. Quan, a l'institut mateix, vas pels passadissos o al pati, sents, sobretot al sector masculí, comunicar-se entre ells utilitzant els termes "gay" o "marica". Quan escolto això sento vergonya aliena de pertànyer a una generació que encara té tants prejudicis. I el que em fa sentir encara pitjor és saber que escenes iguals que les de la pel·lícula que t'he comentat, encara es produeixen avui en dia a la vida real.

Bé amb aquesta carta només volia explicar-te una mica el que penso sobre aquest tema, i preguntar-te què n'opines tu.

Espero que tot el vagi molt bé, i espero rebre notícies teves molt aviat.

Una abraçada,

Raquel.

Raquel Pruna 4tA

Hola, quant de temps, no?

Espero que tot et vagi molt bé, per aquí també va força bé, excepte una cosa.

Tinc uns amics que són homosexuals, i estan sortint, però tenen un problema, que si li preguntes a algú del carrer et respondria la primera, però m'han fet a mi la pregunta, i ja que són amics meus, els he de respondre amb sinceritat.

El problema és que un d'ells, l'Àlex, vol que la gent sàpiga que són homosexuals, però el Joan no, ja que li fa molta por el que puguin pensar d'ells.

A una part de mi li agradaria que fessin pública la seva relació, perquè molta gent es pensa que no hi ha molts gays al món, però en realitat sí; i també perquè de mica en mica, a la societat, és la varietat de gent que es pot trobar, just al costat de casa seva, i que la vida no ha de ser sempre el mateix, la mateixa rutina de la vida de fa segles i segles, ja que estem a l'era de la innovació.

Però quan vaig pel carrer i miro els nois que s'han atrevit a fer el pas, que a tanta gent li costa, m'adono que la gent els insulta, i fins i tot els dona pallisses, i, la veritat, no vull que els passi a ells.

Els voldria estalviar el dolor.

El que em va dir el Joan, que li fa por el que pensin els altres, el comprenc. Ara la gent no fa més que criticar, ficar-se amb la gent de com actua o com és.

Al final tothom serà igual, i la veritat no és el que vull, però tampoc vull que es fiquin amb els meus amics perquè, per ser com són, algun dia els apallissin. Pot acabar molt malament i no hi ha ganes.

Tu que els diries? Has tingut alguna experiència semblant? A mi ja se m'han acabat els consells. Sé que no poden seguir tota la vida amagant com són, però em fa molta por la reacció de la gent que no pot suportar els homosexuals.

No ho entenc, perquè sempre ens diuen el que hem de fer i com hem de comportar-nos, que ningú és igual... Malament aniríem si totes les persones fossin iguals, no?

Bé, et deixo amb aquesta pregunta i amb tot això que t'he explicat, perquè reflexionis, i així em contestis les cartes, que mai m'enviés cap carta.

Fins aviat, un petó.

Laia Barbolla 4tA